

Nr 377

Av herr Sjönell, om åtgärder mot missbruk av s. k. T-sprit.

I ett fr. o. m. den 1 september 1966 gällande cirkulär har kontrollstyrelsen, med stöd av förordningen av den 26 maj 1961 om försäljning av teknisk sprit etc., meddelat vissa nya bestämmelser rörande teknisk sprit. Dessa innebär i huvudsak att blå- och rödspriten ersättes av s. k. T-sprit. T-spriten består av 95-procentig cellulosaråsprit, denaturerad med 20 ml metyletylketon och 30 ml metylisobutylketon för kg och är ofärgad.

Samma villkor som gäller för handeln i övrigt gäller även för T-spriten, vilken tillhandahålles i plastflaskor på 1 liter och kostar under 3 kronor. Försäljningen sker bl. a. genom färghandeln och bensinstationer. Vidare kan T-sprit köpas utan tillstånd i större poster hos AB Vin- & spritcentralen. Denaturerad sprit får dock inte säljas eller utlämnas, då särskild anledning föreligger att antaga, att spriten är avsedd att användas i berusningsyfte. Den som bryter häremot straffas för olovlig försäljning av rusdrycker.

I oktober 1967 infortrade kontrollstyrelsen uppgifter från ett antal socialnämnder och andra samhällsliga organ om T-spriten eventuella inverkan på nykterhetstillståndet. Socialnämnden i Stockholm anförde i sitt svar på frågan om efter T-spriten införande någon ändring inträffat i frekvensen av fall då klienterna i berusningsyfte druckit denaturerad sprit, att situationen har snarare försämrats sedan föregående enkät i december 1966. Vidare framhöll socialnämnden: "Inom klientelet såväl vid nämndens natthärbärgen som vid Vårdhemmet Högalid förekommer sålunda ett massivt drickande av T-sprit. Det antal fall som missbrukar T-sprit torde vida överstiga antalet fall, som tidigare missbrukat röd- och blåsprit."

I sitt svar refererade socialnämnden i Stockholm dessutom till följande: "Ett stort antal klienter framhåller T-spriten tillkomst som 'en välsignelse' med hänsyn till det låga priset, den ringa denatureringsgraden och den höga berusningseffekten."

Kontrollstyrelsen fann att T-spriten givit upphov till något större missbruk än man haft anledning befara. Styrelsen beslöt därför att skärpa denatureringen genom tillsats av ett syntetiskt bitterämne. Senast tillgängliga statistik visar emellertid att missbruket fortfarande är stort. Av 487 personer, som intogs på alkoholistanstalt i december 1968, hade 110 (22,6 %) använt T-sprit. Bland dem som intogs under sista kvartalet 1968 hade 415 av 1 711 använt T-sprit.

Mot bakgrund av denna redovisning måste det anses vara av största vikt

att åtgärder vidtages för att förhindra fortsatt missbruk av T-sprit. För att begränsa missbruket kan två handlingslinjer följas. Antingen måste åtkomstmöjligheten beskäras eller också kan T-spriten göras mindre drickbar genom tillsättande av något ytterligare preparat. Det förstnämnda alternativet synes kunna leda till administrativa svårigheter samtidigt som det lägger ett alltför stort ansvar på försäljningsställena i detaljhandelsledet. Skärpt denaturering synes vara den lämpligaste vägen. Det torde vara möjligt med en ytterligare skärpning utan att fördenskull begränsa T-spriten's egentliga användningsområde.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte påtala missbruket av s. k. T-sprit och begära åtgärder för att förhindra detta i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1969

Bengt Sjönell (cp)
